

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

WATER

Wisdom and Activity Through Enjoyable Realisation

2017-1-SK01-KA219-035367

On the traces of rivers and creeks

Reader's diary

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Content

Legends.....	4
Malý Rapotín – Water goblin	5
Malý Rapotín – Vodník	5
Nová Ves – Stingy cook.....	6
Nová Ves – Lakomá kuchařka.....	6
Pavlův Studenec – Water well.....	7
Pavlův Studenec – Křížová studna.....	7
Rozvadov – Two fairies.....	8
Rozvadov – Dvě víly.....	8
Staré Sedliště – Water goblin	9
Staré Sedliště – vodník	9
Studánka – Magic gemstone	10
Studánka – Kouzelný drahokam	10
Studánka – Near the beautiful spring.....	11
Studánka – U krásné studánky	11
Střeble – Kulla von Ströbl	12
Střeble – Janek (Kulla von Ströbl).....	12
Tachov – Leshy	13
Tachov – Hejkal	13
Tachov – Water goblin in the Haunted mill.....	14
Tachov – Vodník ve Strašidelném mlýně.....	14
Zlatý Potok (Golden Stream) – treasure.....	15
Zlatý Potok – Poklad	15
Warsaw Mermaid	16
Warszawska Syrenka	16
Wars and Sawa	17
Wars i Sawa	17
The Legend of Vistula	18
Powstanie Wisły	18
Magical water.....	20
Żywa woda.....	20
Pupils own stories.....	21
Diary entry.....	22

Wpis do pamiętnika.....	22
A trip to the lake.....	23
Wycieczka nad jezioro	23
Dear Diary!	24
Drogi pamiętniku!.....	24
Dear Diary!2	25
Drogi Pamiętniku!2.....	25
True stories.....	26
Flood from 1997 (facts)	27
Reasons.....	27
Powódź z 1997 (na faktach)	27
Przyczyny	27
Floods in Sliač	29
Flooded flat	30
How I learned to swim.....	31
Badín pond	32
Holiday in Bulgaria.....	33
Flooded city	34
My holiday experience	35
Unusual raft on the stream	36
My father's story	37
My grandparents' story	38
Easter story.....	39
Poems	40
Karel Jaromír Erben: Vodník.....	41
Josef Václav Sládek: Lesní studánka	42
Songs	43
Holka modrooká	44
Plavala husička po Dunaji	45
Modlitba za vodu.....	46
Pod našima okny	47
Nemelem', nemelem'	48
Široký hluboký	49
Głęboka studzienka	1

Cicha woda brzegi rwie.....	2
Hej bystra woda.....	4
Hej sokoły	6
Płonie ognisko i szumią knieje.....	54
Pictures:.....	1

Legends

Malý Rapotín – Water goblin

Blue pond is situated between Tisová and Ostrov and a legend ties him with a pond near George's mill house. The water goblin in the blue pond had only one single son. When his son grew up the water goblin sent him to the world.

He just roamed around the ponds of Tisová, but at the end he needed to leave, because the ponds were drying out in hot summer. He moved to the George's pond by Malý Rapotín and he settled here. He had a job in which he sat on a willow and weaved baskets and then he threw them to the water. Woe betide a child spotted the basket and rushed to the water! The water goblin pulled him down to deep water and got its soul.

Once, a coachman from Tachov bumped up against the water goblin on the willow when he was sewing his stocking. The coachman felt very sorry for the water goblin and offered him his rubber boots. The water goblin started crying. He was deeply moved and promised he won't pull down anybody to the deep water more. Since then, nobody saw the water goblin more.

Malý Rapotín – Vodník

Rybník Modrák je spojen pověstí s rybníkem u Jiřského mlýna u Malého Rapotína. Vodník z Modrého rybníka měl syna a toho poslal do světa na zkušenou.

Mladý se chvíli potloukal v tisoenských rybnících, brzy je však musel opustit, protože za horkého léta vysychají. A proto přesídlil do Jiřského rybníka u Malého Rapotína. Seděl na vrbě, pletl košíky ze sítiny a házel je do vody. Běda dítěti, které se toulalo po břehu a chtělo si nějaký ten košík vzít. Vodník je hned stáhl do hlubiny.

Jednou natrefil na vodníka jeden tachovský forman zrovna, když si zelený mužíček spravoval na vrbě punčochy. Formanovi bylo vodníka líto a nabídl mu své vysoké boty. Tu se hasrman rozplakal. Byl tak dojatý, že slíbil, že už nikdy nikoho nestáhne pod hladinu. Od té doby ho už nikdy nikdo nespatriil.

Source: Zusammengefaßte Wiederauflage „Köferl-Werk“, Geretsried: G. Lewke, 1985

Nová Ves – Stingy cook

One cook of the nobility lived near the village called Nová Ves. She never gave any food from the table to poor people and she rather gave it to pigs that prospered really well thanks to her. But after her death, pigs didn't prosper as well as before.

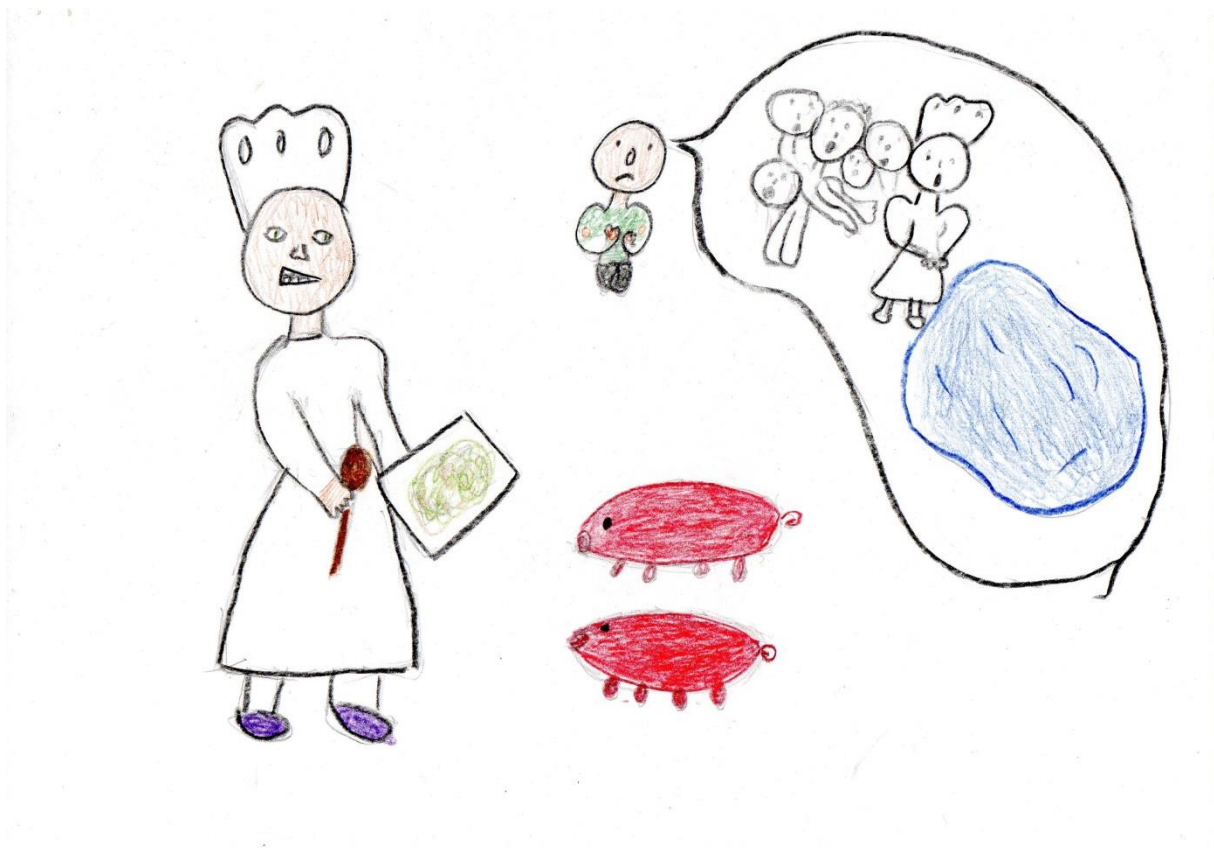
Every time, when the wench feeds the pigs, a crow sat near the trough and ate with them. That crow was the stingy cook. When the soul of a human is reincarnated to an animal body, it can't free it. Then the people drowned the crow in the pond near Pfrentsch.

Nová Ves – Lakomá kuchařka

U Nové Vsi bydlela jedna panská kuchařka, která nikdy nedopřála chudým drobty od stolu a raději jimi krmila prasata, kterým se velmi dobře dařilo. Po její smrti se prasatům už tak dobře nevedlo.

Vždy, když nesla děvečka prasatům krmení, seděla u koryta vrána a žrala s nimi. Byla to ona kuchařka. Je-li duše člověka přetělena do zvířecí bytosti, nelze ji osvobodit. Utopili ji potom v rybníce u Pfrentsche.

Source: Zusammengefaßte Wiederauflage „Köferl-Werk“, Geretsried: G. Lewke, 1985

Pavlův Studenec – Water well

This water well, whose outflow flow into the Waldnaab, was located on the border of estates of three men – Czech king, Bavarian prince and prince of Lobkowitz. The estates crossed each other so each of the three owners of the estates could drink spring water on their own land.

The water was refreshing, in the well, there was golden sand, pearls and gemstones. But these valuables have been stolen by Venetians and nothing was left in the well.

Pavlův Studenec – Křížová studna

Tato studna, jejíž odtok vtéká do Waldnaabu, se nacházela na hranici pozemků tří pánů – českého krále, bavorského kurfiřta a knížete Lobkovicze. Pozemky se zde křížily, a tak každý ze tří majitelů mohl pít pramenitou vodu na svém vlastním území.

Voda byla osvěžující chuti, ve studni býval i zlatý písek, perly a drahokamy. Toto bohatství však vybrali Benátčané a nic z něj ve studni nezanechali.

Source: Zusammengefaßte Wiederauflage „Köferl-Werk“, Geretsried: G. Lewke, 1985

Rozvadov – Two fairies

At Rozvadov, there were iron ore mines in 16th- 19th century. Near the iron ore mines, there was a village called Zirk, in present doesn't exist. One day, there was a party in the local pub. In the crowd, there were particularly two beautiful women. The women were having fun with boys from Zirk. When it was midnight, the two women disappeared. Those who fell in love agreed that they will catch the women in the hall on the next party. Even if they should be violent. Just if they will come.

The women were on the next party. Just before the midnight, the boys caught the women into the crowd, the music was playing loudly and the women didn't hear the bell ringing for the midnight. Suddenly, the door opened and a mysterious man stood at the doorsill. The music stopped playing. The man beckoned on the women angrily, and in a split of second, everyone disappeared. Since then, no one saw the two women in Zirk.

Rozvadov – Dvě víly

U Rozvadova byly v 16. – 19. století doly na železnou rudu. Vyrosla u nich vesnice Zirk, dnes již zaniklá. Jednou se v místní hospodě konala taneční zábava a mezi tančícími se objevily dvě krásné dívky. Bavily se vesele s zirskými mladíky. Jakmile však udeřila půlnoc, tanečnice zmizely. Ti, kteří se nejvíce zamilovali, se domluvili, že při příští zábavě zadrží neznámé dívky v sále třeba násilím. Ovšem, objeví-li se.

Příští tancovačku se dívky objevily opět. Těsně před půlnocí popadli chlapci dívky do kola, hudba hrála a děvčata neslyšela odbíjet dvanáctou na věžičce. Tu se otevřely s hlukem dveře a na prahu stanul neznámý tajuplný muž. Hudba ustala. Cizinec pokynul nahněvaně dívkám a než se kdo nadál, všichni zmizeli. Od té doby dívky v Zirku nikdo nespasil.

Source: Zusammengefaßte Wiederauflage „Köferl-Werk“, Geretsried: G. Lewke, 1985

Staré Sedliště – Water goblin

A poor coalman from Staré Sedliště walked up to his charcoal kiln in forest to burn it. He met a vagabond. While talking they approached a pond that the coalman didn't know about. They were so surprised that they stopped and looked at the pond stunned. They found themselves behind a fence and they couldn't get out or break it.

Suddenly the surface of the pond whirled and a scary person with ruffled hair and long beard appeared. The coalman immediately kneeled down, crossed him and cried: "Alle guten Geister loben Gott den Herrn!" (All brave ghosts praise the God!) The vagabond just laughed. The scary person jumped to them, caught the vagabond, swung up on his back and he started riding round the pond. While riding he laughed wildly and drove the vagabond.

He was driving with him all the night over a meadow, but the coalman was so scared that he lost his consciousness. When he woke up, he couldn't see the pond, not even fence nor vagabond. He quickly ran home, because he believed, it was the water goblin, and he became ill.

Staré Sedliště – vodník

Chudý uhlíř ze Starého Sedliště šel jednou do lesa zapálit svůj milíř. Cestou potkal tuláka. Zatímco si povídali, došli k rybníku, který uhlíř nikdy předtím neviděl. Byli tak překvapeni, že zastavili a dívali se užasle na rybník. Náhle se ocitli za plotem a nemohli z něj vylézt ani jej zbořit.

Náhle se rozevřela hladina rybníka a objevila se strašidelná postava s rozčuchanými vlasy a dlouhými vousy. Uhlíř okamžitě poklekl, pokřižoval se a zvolal: "Alle guten Geister loben Gott den Herrn!" (Všichni dobří duchové velebí Pána Boha!). Ale tulák se jen smál. Strašidlo k nim přiskočilo, popadlo tuláka, skočilo mu na hřbet a jezdilo na něm kolem rybníka divoce se smějíce a pohánějíce ho.

Jezdil s ním celou noc po louce, ale uhlíř mezitím ztratil vědomí. Když se probрал, neviděl ani rybník, ani plot, ani tuláka. Běžel rychle domů, protože věřil, že strašidlo byl vodník, a dlouho pak stonal.

Source: https://www.hamelika.cz/?cz_povesti-z-tachovska,334

Studánka – Magic gemstone

Knight from Trautenberg, one of the lords from Studánka, spent a lot of time in the wood and knew an every little stone in his hunting ground.

One day, when he was on a ride, he learnt that someone was breaking the rocks and raking in the streams. Another time, he learnt about man who was working stone with a hammer. He introduced himself as a Venetian and said he's searching with a stick a golden vein and garnets in the rocks. Trautenberg challenged the Venetian to show him the swamp – he wanted to get the treasure. Venetian answered: "Only one who owns the magic gemstone from Jericho. I do own it and I wouldn't give it up for any cost." Yet they both still went out to the swamp. After a short fight Trautenberg gains the magic gemstone – Venetian was lying drowned in the swamps.

Soon, Trautenberg went to the rocks again, knocked on them with the magic gemstone. The rock opened and in front of him laid a pile of golden coins. After a second knocking, the rock closed itself again. Early then, the knight died and he must wander between the rocks and swamps as a ghost.

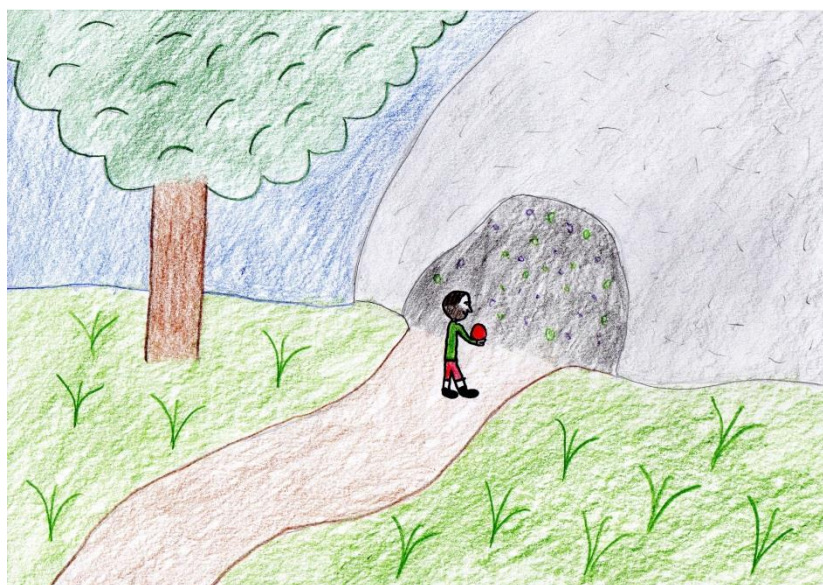
Studánka – Kouzelný drahokam

Rytíř z Trautenbergu, jeden z pánů ze Studánky, pobýval často v lese a znal ve svém revíru každíčký kámen.

Jednou při projíždce zjistil, že někdo rozbíjel skály a přehraboval potoky. Tu přišel na muže, který kladivem opracovával kámen. Představil se jako Benátčan a řekl, že hledá pomocí virgule ve skalách a bažinách zlatou žílu a granáty. Trautenberg vyzval Benátčana, aby mu onu bažinu ukázal – chtěl si totiž vyzvednout zmíněný poklad. Na to řekl Benátčan: „To může jen ten, kdo vlastní kouzelný drahokam z Jericha. Já ho mám a nevydal bych jej za žádnou cenu.“ Přesto šli oba k bažině. Tam po krátkém souboji Trautenberg drahokam získal – Benátčan ležel utopen v bažinách.

Zanedlouho šel Trautenberg opět ke skalám, zaklepal na ně drahokamem, skála se otevřela a před ním ležela hromada zlatých mincí. Po druhém zaklepaní se opět zavřela. Brzy poté ale rytíř zemřel a musí bloudit mezi skalami a bažinami jako strašidlo.

Source: Zusammengefaßte Wiederauflage „Köferl-Werk“, Geretsried: G. Lewke, 1985

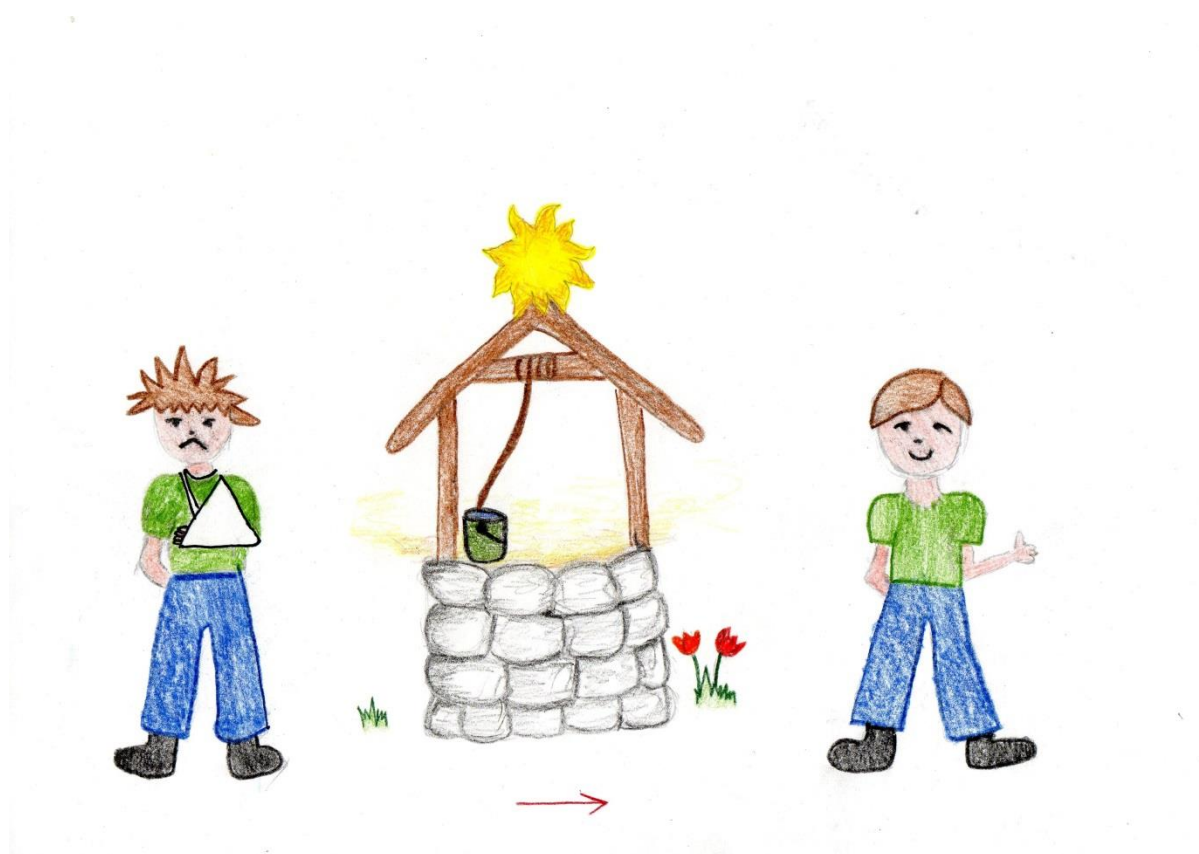
Studánka – Near the beautiful spring

The village Studánka is situated under a hill south-west from Tachov. It was found on the place called “Near the beautiful spring”. In the well, the healing water sprang. The word “beautiful” meant “healing”. People from neighbourhood came to the well with their health problems or troubles. They believed it can cure them. Near the spring, there was a forest where the Wild hunter used to live.

Studánka – U krásné studánky

Ves Studánka se nachází pod kopcem jihozápadně od Tachova. Byla založena na místě zvaném „U krásné studánky“. Ve studánce byla léčivá voda. Slovo „krásná“ znamenalo „léčivá“. Lidé z okolí přicházeli ke studánce, aby si vyléčili své nemoci. Věřili, že je voda ze studánky uzdraví. Nedaleko studánky byl les, kde žil Divoký lovec.

Source: https://www.hamelika.cz/?cz_povesti-z-tachovska,334

Střeble – Kulla von Ströbl

One day, rich František Koller from the Ströbl bragged, that he can pave the path up to the Bavarian border with flashy thalers. The devil made him hiding his treasure until he lives. At his funeral, while a funeral song was sung, Koller was looking – smiling – out of the window – someone say like a black crow; others say like a black cat.

Koller scared people for a long time at his castle, until ecclesiastic caught the crow and carried it to the swamps where he drowned it. A peasant wanted to give him a ride, but, as soon as the ecclesiastic sat, the carriage stopped and he had to walk to the swamp by feet. Since then, at the time of Advent and Lenten, Janek shows up at the swamp as a black crow. A woman who saw the crow got scared and died.

The crow was appearing at the Ströbl castle, always on one place. When someone was digging in there, he found an empty bowl. Not even the most engaging watcher would be convinced to catch a crow because they're scared of catching the scary Janek near the Ströbl.

Střeble – Janek (Kulla von Ströbl)

Bohatý František Koller ze Střeble se jednou vychlouval, že prý může dát vydláždit cestu až k bavorské hranici krásnými blýskavými tolary. Ďábel ho prý přiměl k tomu, aby své poklady skrýval tak dlouho, dokud nezemře. Když na jeho pohřbu zpívali pohřební píseň, díval se prý Koller – směje se – z okna své ložnice – jedni tvrdí, že jako černá vrána; druzí zase, že jako černá kočka.

Koller strašil ještě dlouho na svém zámku, dokud jeden duchovní vránu nechytil a neodnesl k bažinám, kde ji utopil. Cestou ho chtěl jeden sedlák kousek svézt, jakmile však kněz usedl, vůz se zastavil a tak musel k bažině pěšky. Od té doby se v době adventní a postní zjevuje Janek u bažiny jako černá vrána. Žena, která ji jednou spatřila, se hrozně polekala a krátce nato zemřela.

Vrána se zjevovala i ve střebelském zámku, a to vždy na jednom určitém místě. Když tam kopali, našli prázdný hrnec. A dokonce ani nejnáruživější ptáčnický byste nepřemluvili, aby v blízkosti Střeble chytili vránu, protože se bojí, aby nechytili strašidelného Janka.

Source: Zusammengefaßte Wiederauflage „Köferl-Werk“, Geretsried: G. Lewke, 1985

Tachov – Leshy

In our woods, the leshy scared people, huge man in grey, moss clothes. In his hand, he held a tree instead of a gun. He always ran only one straight direction and was shouting: “Hey! Hey!” His beard was interwoven with moss; his face was as white as a chalk. He stopped sometime, looked around and ran in a different direction – but always in a straight line.

Sometimes, on a bridge, he met a miller from Světce and he threw them into water every time. In Hraničná, he scared three brothers who wanted to steal woods. Another time, a tailor was coming back home to Tachov from a forest settlement at night. While coming home, he heard the leshy screaming, which he heard about. He crossed himself, but the leshy was already standing in front of him – a huge man with dark clothes. The leshy accompanied him to Tachov silently. Since then, the tailor was heavily ill.

Tachov – Hejkal

V našich lesích strašil Hejkal, obrovský muž v šedém, mechem porostlém oblečení. V ruce třímал namísto zbraně stromek. Běžel vždy jen jedním určitým směrem a volal táhlým hlasem: „Hej! Hej!“ Ježaté vousy měl protkány mechem, obličej měl bílý jako křída. Někdy se zastavil, rozhlédl a rozběhl se zase jiným směrem – vždy však přímočaře.

Občas potkal na mostě mlynáře ze Světců a vždycky ho při tom hodil do vody. V Hraničné zase vyděsil tři bratry, kteří chtěli v lese krást dřevo.

Jindy se vracel jistý krejčík z lesní osady v noci domů, do Tachova. Vtom zaslechl hejkalův křik, o němž slyšel tolik vyprávět. Pokřižoval se, ale to už stál hejkal před ním – obrovský, tmavě oděný muž. Doprovodil krejčíka mlčky až k Tachovu. Ale od té doby byl krejčík těžce nemocen.

Source: Zusammengefaßte Wiederauflage „Köferl-Werk“, Geretsried: G. Lewke, 1985

Tachov – Water goblin in the Haunted mill

Near Tachov, the Haunted mill was situated. It has got its name due to a water goblin that used to appear and bake the fish here every night. He got up to shenanigans for many years.

One evening, a bear-leader with his bear stopped in the mill. He asked the miller to allow him to stay overnight in the mill. The miller allowed him to stay and complained him about the water goblin. He was at his wits' end what to do with the water goblin. The bear-leader offered the miller to help him against the water goblin.

He bedded down in the room and his bear was sleeping near the stove. At the midnight, the water goblin appeared and started baking the fish in a pan. As soon as the bear caught the scent, he jumped to the fish and devoured all of them. Of course, the water goblin didn't tolerate this and they started to fight. The bear won and the water goblin ran away.

At the next Walpurgis Night, the water goblin appeared again near the mill and asked: "Miller, do you still have your furious cat?" – "Of course!" answered the miller. "And it is more and more furious." As soon as the water goblin heard it, he ran away and never came back.

Tachov – Vodník ve Strašidelném mlýně

Nedaleko Tachova stojí Strašidelný mlýn. Říká se mu tak kvůli vodníkovi, který se zde každé noci zjevoval a pekl si tu ryby. Dlouhá léta tam ten zlomyslník tropil neplechu.

Jednoho večera se u mlýna zastavil medvědář se svým medvědem. Prosil mlynáře o dovolení přenocovat ne mlýně. Mlynář rád svolil a při tom si postěžoval na soužení s vodníkem. Neví si s ním rady. Medvědář se nabídl, že se pokusí mlynáři pomoci.

Ustlal si ve světnici, medvěd spal u kamen. O půlnoci se jako obvykle objevil vodník a pekl si na pánvi ryby. Když medvěd ucítil tu vůni, vrhl se na ryby a všechny sežral. Vodník si to samozřejmě nechtěl nechat líbit a tak došlo k zuřivému souboji, v němž zvítězil medvěd. Vodník utekl.

O příští Valpuržině noci se vodník zase objevil u mlýna a ptal se: „Mlynáři, máš ještě pořád tu vzteklou kočku?“ – „No, arci,“ odpověděl mlynář. „A je čím dál vzteklejší.“ Poté vodník utekl a už se nikdy nevrátil.

Source: Zusammengefaßte Wiederauflage „Köferl-Werk“, Geretsried: G. Lewke, 1985

Zlatý Potok (Golden Stream) – treasure

On a meadow, which there was a village called Zlatý Potok (Golden Stream) on, there's supposed a treasure to be buried there. On particular day, at midnight, a little light appears there and shows the treasure's hiding place. Many finders tried to get the treasure, but no one succeeded. During the searching no one has to speak.

One night, on Good Friday, twelve men decided to do the search, and succeed. The little light showed them the place where to find and the men started working. When they hollowed up an enough deep ditch, they came across a chest and tried to lift it up. A lever slipped out of one's man hand and fell on the iron chest. The men got scared and ran away.

Another time, at Christmas, three men tried to get the treasure at moonlight. Silently, they were digging and throwing the loam out. They were already lifting the treasure up. Only a few inches were left and the treasure would be theirs, but one of the men shouted in a fervour of work: "Here it is!" Poof – and the treasure disappeared.

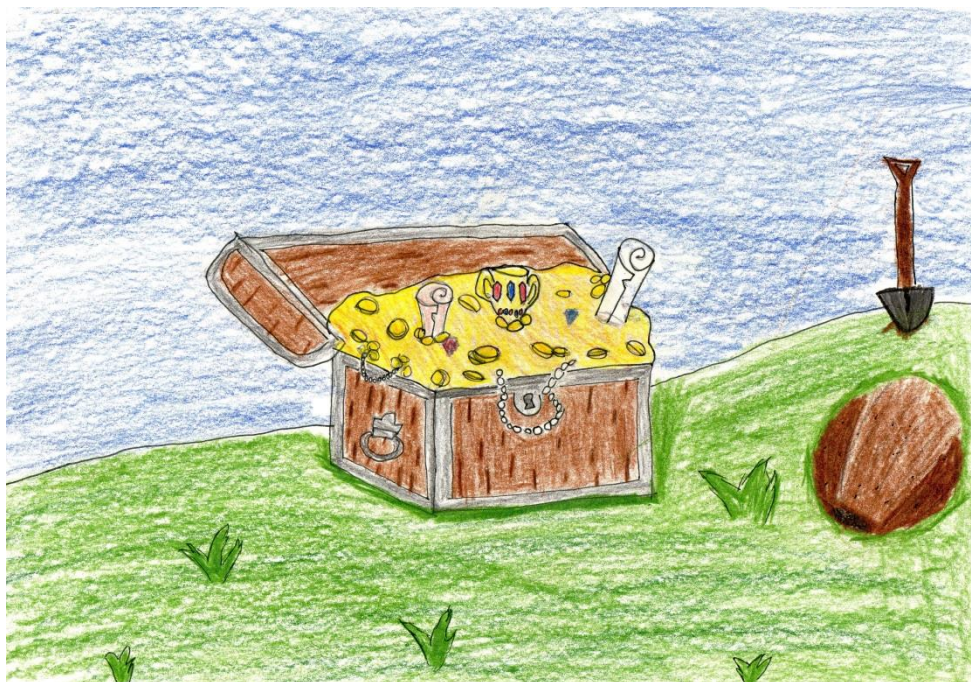
Zlatý Potok – Poklad

Na louce, kde dříve stávala ves Zlatý Potok, má prý být zakopán poklad. V jistý den o půlnoci se tam objevuje malé světélko označující úkryt pokladu. Mnoho hledačů se pokoušelo poklad vyzvednout, nikomu se to však nepodařilo. Během hledání nesmí totiž nikdo promluvit ani slova.

Jednou v noci na Velký pátek se rozhodlo dvanáct mužů, že onu těžkou zkoušku podstoupí. Světýlko jim prozradilo úkryt a muži se pustili do práce. Když vyhloubili dosti hlubokou jámu, narazili na truhlici a pokoušeli se ji vyzvednout. Tu vyklouzl jednomu z mužů sochor z ruky a dopadl na železnou truhlici. Muži se lekli a utekli pryč.

Jindy se o to pokoušeli tři muži o Vánocích, za svitu měsíce. Mlčky kopali a odhazovali hlínu a už, už vytahovali truhlici ven. Zbývalo jen trochu trhnout a poklad by byl jejich. Tu však řekl jeden z mužů v zápalu práce: „Tady je!“ („Hia/r/ oa/n/!“). Smyk a žbluňk a – poklad zmizel.

Source: Zusammengefaßte Wiederauflage „Köferl-Werk“, Geretsried: G. Lewke, 1985

Warsaw Mermaid

A long time ago, in the place where Warsaw tenement houses now stand, there was an underwater town where sirens lived. One day, two sisters wanted to know the world, one of them sailed in one direction and the other into the Vistula river basin, then into small rivers and so it sailed to Warsaw. Every evening, when no one was at the shore, she would lay down on a rock and sing, but it wasn't just singing. That singing was so magical that no one could resist it.

One evening two fishermen noticed a mermaid who was humming her song. The next morning they went to one of the old fishermen, asking him what to do with the mermaid. An old fisherman told them to catch the mermaid and bring it to the prince.

They listened to the old fisherman and they did exactly what he said. Early in the morning, they hid a rope on the shore, where the mermaid always sat down. They waited until the evening and caught the mermaid. Then the fishermen took the mermaid to the old fisherman's shed, where he was supposed to watch her.

Unfortunately, the mermaid charmed the old fisherman with her singing and asked him to untie her. The moment he did so, the mermaid jumped on her tail and escaped to the Vistula river.

The mermaid said she sang for the people she loved, but she would not sing on command. She added that she preferred to hide in the Vistula forever.

And so, after many years, the town of Warsaw was founded on the site of the village, with a mermaid in its emblem.

Warszawska Syrenka

Dawno temu, w miejscu gdzie stoją teraz warszawskie kamieniczki, istniało podwodne miasteczko, w którym mieszkały syreny. Pewnego dnia dwie siostry chciały poznać świat, jedna popłynęła w jedną stronę, a druga wpłynęła w dorzecze Wisły, następnie w małe rzeczki i tak doплыnęła do Warszawy. Każdego wieczoru, gdy już nikogo nie było przy brzegu, rozkładała się na kamieniu i śpiewała, ale to nie był zwykły śpiew. Ten śpiew był magiczny, każdego potrafił zauroczyć.

Pewnego wieczora dwóch rybaków zauważyło syrenkę, która nuciła swoją piosenkę. Następnego ranka udali się do jednego ze starych rybaków z zapytaniem, co mają zrobić z syrenką. Stary rybak polecił im złapać ją i zanieść do księcia. Posłuchali jego słów. Wcześniej rano ukryli linę na brzegu, a wieczorem schwyтали syrenkę i uwięzili w szopie starego rybaka.

Syrenka oczarowała mężczyznę swoim śpiewem i poprosiła, aby ją rozwiązał. Uwolniona, skacząc na swoim ogonie, uciekła do Wisły. Stwierdziła, że śpiewała dla ludzi, których kochała, ale nie będzie śpiewać na rozkaz. Dodała, że woli na wieki ukryć się w Wiśle.

Po wielu latach na miejscu wioski powstało miasto Warszawa, a w jego godle do dziś widnieje syrenka.

Authors: Marika Adamczyk, Agata Rogacka, Weronika Wieczorek

Translation: Marika Adamczyk

Wars and Sawa

Wars was a young fishman and he liked resting in the nature. One day, when he was lying in his favourite place by the lake in the evening, he saw a beautiful creature getting out of the water. She wore a robe made out of shells, she had long hair, blue eyes and... a fish tail covered in silver scale. At first he couldn't take his eyes off her. Since then he watched her for a year and he fell in love with her. When Wars was ready to confess love, a mermaid didn't show up. When she leaned out of the water, he immediately swam to her. Scared mermaid tried to escape while the fisherman tried to stop her - and he succeeded. During their conversation it turned out they are in love with each other. After the mermaid said she loved him, Wars jumped into the water and kissed her. She transformed into a woman. In honour of this adventure, nearby colony was named "Warszawa". The name of Polish capital comes from names Wars and Sawa.

Wars i Sawa

Wars był młodym rybakim i lubił odpoczywać na łonie natury. Pewnego wieczoru, gdy leżał w swoim ulubionym miejscu nad jeziorem, ujrzał wyłaniającą się z rzeki piękną postać. Ubrana była w szatę z muszli, miała długie włosy i błękitne oczy i... rybi ogon pokryty srebrzystą łuską. Na początku nie mógł oderwać od niej wzroku. Od tego dnia obserwował ją przez rok i zakochał się w niej. Gdy Wars był gotowy wyznać jej miłość, syrena nie przyплыła. Następnego wieczoru ukrył się w łódce w miejscu, w którym zwykle się zjawiała. Kiedy wychyliła się z wody, natychmiast do niej podплыł. Ta, przestraszona próbowała uciec, rybak próbował ją zatrzymać - udało mu się. Podczas rozmowy okazało się, że oboje są w sobie zakochani. Po wyznaniu miłości przez syrenę, Wars wskoczył do wody i ją pocałował. Wtedy zmieniła się ona w kobietę.

Na cześć tego wydarzenia pobliską osadę nazwano „Warszawa”. Nazwa ta pochodzi właśnie od imion Wars i Sawa.

Authors: Kacper Kipar, Wiktor Gurzęda

Translation: Amelia Matuszczyk

The Legend of Vistula

Legend has it that Vistula River was created thanks to Białka and Czarnosza - the daughters of the former royal couple - king Beskid and his wife Borana - the queen of forests. They also had a son called Lan. After king Beskid had died, the queen fulfilled his last will and handed over power to her children. Lan was supposed to look after the fields and meadows, take care of their fertility and make sure the people living near them are happy and prosperous. The sisters got the power over the water. They were supposed to irrigate the fields and meadows belonging to Lan and provide water to people and animals so that they could drink at all times. They were also supposed to make the valley never hit a drought.

Białka was glad with the received gift, running from the mountains into the valley, she immediately sent a stream. Careful and thoughtful Czarnocha, slowly descending from the mountains, also left a stream behind her. The sisters decided to leave the mountains and go north together, but knight Czantor prevented them from doing so. He said that the north is very dangerous, and then suggested that instead of going further, they should send a wave that will look at those areas and come back with some information. The sisters agreed. The first wave she had sent called Wyszła. Wyszła, enchanted by the charms and beauty of the surrounding nature, forgot about her mission and flowed forward, joining in each other river. In the end, delighted by the Baltic Sea, she let herself be caught by its sea waves and did not return. Białka and Czarnocha sent several more waves, but none of them returned, because the charm of the Baltic Sea kept them permanently. With time, two mountain rivers were called Biała and Czarna in honour of the royal daughters, and the river created from their connected streams is called Wisła from the name of the first wave sent by the sister.

Powstanie Wisły

Legenda opowiada o tym, że Wisła powstała dzięki Białce i Czarnosze - córkom panującej kiedyś pary królewskiej- króla Beskida oraz jego żony Borany, królowej lasów. Mieli oni jeszcze syna o imieniu Lan. Po śmierci Beskida królowa wypełniła jego ostatnią wolę i przekazała władzę swoim dzieciom. Lan miał sprawować pieczę nad ludzkimi polami i łąkami, dbać o ich żyzność i sprawić, aby korzystający z nich żyli w dostatku. Siostry otrzymały władzę nad wodą. Miały nawadniać pola i łąki należące już do Lana, dostarczać ludziom i zwierzętom wodę, żeby zawsze miały co pić. Miały też sprawić, aby doliny nigdy nie nawiedziła susza.

Białka była bardzo rada z otrzymanego daru, zbiegając z gór w dolinę, od razu zeszła strumień. Ostrożna i rozważna Czarnocha, schodząc powoli z gór, również zostawiła za sobą strumień. Dziewczyny postanowiły opuścić góry i udać się na północ razem, ale przeszkodził im w tym rycerz Czantor, który powiedział, iż północ jest bardzo groźna i niebezpieczna, po czym zaproponował, żeby zamiast iść dalej, wysłały falę, która obejrzy tamte tereny i wróci z wiadomością. Siostry zgodziły się. Pierwszą wysłaną przez siebie falę nazwały Wyszła. Wyszła zachwycona urokami i pięknem otaczającej ją przyrody zapomniała o swojej misji i płynęła naprzód, dołączając do siebie kolejne rzeki. W końcu zachwycona morzem Bałtyckim pozwoliła porwać się jego morskim falam i już nie powróciła. Białka i Czarnocha wysłały jeszcze kilka kolejnych fal, ale żadna z nich nie powróciła, albowiem urok Bałtyku zachował je na stałe. Z czasem dwie górskie rzeki nazwano Białą i Czarną na cześć królewskich córek, a rzekę powstałą z ich połączonych strumieni nazywamy Wisłą od imienia pierwszej wysłanej przez siostry fali.

Magical water

Piotrek lived with his mother in a small village at the foot of Sobotna Góra. When the woman fell seriously ill, he ran to the herbalist Odrzycha for help. Older brothers, Kacper and Jan, brought the doctor from the city. The doctor gave no hope of recovering his mother. At that time, Odrzycha told the brothers about Sobotnia Góra /Saturday Mountain/, where there is a source of magical water beneath the golden tree. However, until now, no one who went to Sobotnia Góra returned. To reach the source of living water one had to go straight to the top and not look back. First, the older brothers set out - Kacper, the soldier, and then Jan, the organist. Kacper strayed out of the way, Jan looked back. They were both turned into stones. The only hope remained in Piotrek. Odrzycha gave him a magic bell to warn him of the danger. Piotrek set off, overcame all obstacles and reached the top of Sobotnia Góra. The Magic Bird gave him a jug of magical water. On the way back Piotrek disenchanting brothers, and then saved his mother's life.

Żywa woda

Piotrek żył z matką w małej wsi u podnóża Sobotniej Góry. Kiedy kobieta ciężko zachorowała, pobiegł po pomoc do zielarki Odrzychy. Starsi bracia, Kacper i Jan sprowadzili z miasta doktora. Doktor nie dawał żadnej nadziei na wyzdrowienie matki. Wtedy Odrzycha opowiedziała braciom o Sobotniej Górze, na której pod złotym drzewem znajduje się źródło żywej wody. Jednak do tej pory nikt, kto wybrał się na Sobotnią Górę nie powrócił. Aby dotrzeć do źródła żywej wody trzeba było iść prosto na szczyt i nie oglądać się za siebie. Najpierw wyruszyli starsi bracia - wojak Kacper, potem organista Jan. Kacper zboczył z drogi, Jan obejrzał się za siebie. Obaj zostali zamienieni w kamienie. Jedyną nadzieją pozostała w Piotrku. Odrzycha dała mu na drogę magiczny dzwoneczek, aby ostrzegał go przed niebezpieczeństwem. Piotrek wyruszył w drogę. Pokonał wszystkie przeszkody i dotarł na szczyt Sobotniej Góry. Czarodziejski Ptak dał mu dzbanek żywej wody. W drodze powrotnej Piotrek odczarował braci, a potem uratował matkę życie.

Made by: Oliwia Rutkowska, Szymon Stefankiewicz, Adam Szeszycki

Pupils own stories

Diary entry

Saving the land of Poland (fiction - written by students)

September 1939 in the morning, Gdańsk. I was woken up by the sound of gunshots and people screaming. I looked out of the window and saw a beautiful rainbow, but when I looked down I saw a terrifying sight - the battleship Schleswig-Holstein was firing at my beautiful city. Seeing this gruesome scene, I pulled out a scroll with a water spell. I said the magic formula "Janus Paulus Wodus 3". Momentarily, the water on the sea was raging, and a wave in the distance appeared in the shape of a Polish textbook. It crushed the battleship, like a book an ant. The German crew rescued themselves and swam away.

That's how I defended the Polish lands. Satisfied with myself, I admired the sight of the drowning battleship. Suddenly I woke up. It turned out I fell asleep on the beach. Fortunately, it was just a dream. When I recovered, I looked at the beautiful Baltic Sea and, still a bit dizzy, I immersed myself in the warm waves. I had never had such a pleasure before.

Wpis do pamiętnika

Uratowanie ziem polskich (fikcyjna - napisana przez uczniów).

Wrzesień 1939 rano, Gdańsk.

Obudziłem się rano, obudził mnie dźwięk wystrzału i krzyki ludzi. Wyjrzałem przez okno i zobaczyłem piękną tęczę, ale gdy spojrzałem w dół, ujrzałem przerażający widok - pancernik Schleswig-Holstein ostrzeliwał moje piękne miasto. Widząc tę makabryczną scenę, wyciągnąłem zwój z wodnym zaklęciem. Wypowiedziałem magiczną formułę "Janus Pawłus Wodus 3". Momentalnie woda na morzu wzburzyła się, a w oddali pojawiła się fala w kształcie podręcznika do języka polskiego, zgniotła ona pancernik, jak książka mrówkę. Niemiecka załoga ratowała się ucieczką w pław.

Tak obroniłem ziemie polskie. Zadowolony z siebie podziwiałem widok tonącego pancernika.

Nagle obudziłem się. Okazało się, że zasnąłem na plaży. Całe szczęście, że to był tylko sen. Gdy doszedłem do siebie, popatrzyłem na piękny Bałtyk i nieco jeszcze oszołomiony wszedłem do wody i zanurzyłem się w ciepłych falach. Jeszcze nigdy dotąd kąpiel nie sprawiła mi takiej przyjemności.

Made by: Wiktor Gurzęda, Hubert Krause, Kamil Król, Rafał Kupaj

A trip to the lake

In the morning we went past a mountain pass and found ourselves in front of a big lake situated in the valley. It filled the space between the mountains. The sky was clear and cloudless. The sun rising from above the tops threw rays of light into the calm surface of the water and illuminated it in such a way that it seemed as if the whole surface of the water was made of a shiny, flawless diamond. In the depths you could see colorful fish and swaying plants. We were delighted with this view, we have never seen anything so wonderful before. We decided to stay here longer to admire the beauty of this lake. There was total silence all around, all we could hear was our breath. We spent a few hours here, all the time staring at the water. We spent the whole day there. We decided to stay there for a while. . . to see the sunset. It was the most beautiful view we've ever seen. Unfortunately, the time had come to return, so we quickly set off on our way back. It was definitely a successful day, even though we did not do much except look at the lake. I will never forget the view of this lake and the sunset in my life.

Wycieczka nad jezioro

Rankiem minęliśmy górską przełęcz i znaleźliśmy się naprzeciw wielkiego jeziora położonego w dole. Wypełniało ono przestrzeń między górami. Niebo było przejrzyste i bezchmurne. Wynurzające się znad wierzchołków słońce rzucało promienie, które trafiały w spokojną taflę wody i oświetlały ją tak, że sprawiała wrażenie, jakby cała jej powierzchnia była zrobiona z błyszczącego, nieskazitelnego diamentu. W głębi dało się dostrzec kolorowe ryby i kołyszące się lekko rośliny.

Byliśmy zachwyceni tym widokiem, nigdy wcześniej nie widzieliśmy czegoś tak wspaniałego. Postanowiliśmy zatrzymać się tu na dłużej, by podziwiać piękno tego jeziora. Wokół była totalna cisza, jedyne co słyszeliśmy, to swój oddech. Spędziliśmy tu kilka godzin, wpatrując się w wodę. Można powiedzieć, że cały dzień spędziliśmy właśnie tu. Postanowiliśmy zostać jeszcze przez chwilę...by zobaczyć zachód słońca. Był to najpiękniejszy widok, jaki kiedykolwiek widzieliśmy. Niestety, nadszedł czas powrotu, więc szybko wyruszyliśmy w drogę. To był zdecydowanie udany dzień, mimo tego że wiele nie robiliśmy poza patrzeniem się w jezioro. Widoku tego jeziora, jak i zachodu słońca nie zapomnę nigdy w życiu.

Made by Kacper Kipar on the basis of: https://sciaga.pl/tekst/95337-96-moja_przygoda_nad_wielka_i_czysta_woda

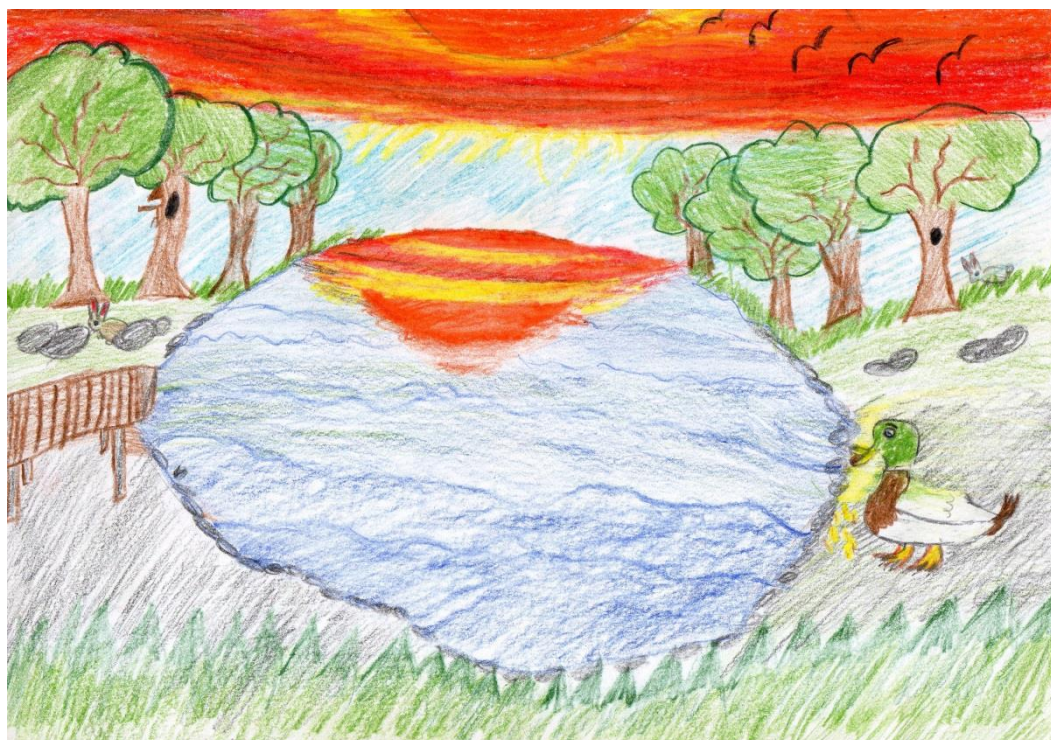
Dear Diary!

I finally feel the coming summer. In the morning I got out the house to eat oatmeal looking at “my” lake. Unfortunately, those awful mosquitoes started to show up. They actually didn’t prevent me from admiring the view of golden sunrise with its reflection on the mirroring surface of the water. I love mornings like this one. Warm air whispers that the summer is coming. It was one of these dawns you see in Hollywood’s movies. I don’t like to turn on my TV in the morning. I go on the beach and watch “Nat Geo” on the opposite side of the water. I see animals looking for their breakfast. It’s incredibly beautiful view because the green colour of the woods is even more delightful thanks to the shining sun. Reflecting in the water forest makes “my” lake seem snuggler. I love the place I live in because it gives me the positive energy since the beginning of the day.

Drogi pamiętniku!

W końcu czuję nadchodzące wakacje. Wyszłam rano nad “moje” jezioro, by zjeść owsiankę. Niestety, już zaczęły się pojawiać te nieznośne komary. Nie przeszkodziły mi jednak zbytnio w podziwianiu tego cudownego wschodu słońca wraz z jego odbiciem na lustrzanej powierzchni wody. Uwielbiam takie poranki. Ciepłe powietrze szepcze, że idzie lato. To był jeden z tych świtów, które się ogląda na hollywoodzkich filmach. Nie włączam rano telewizji. Wychodzę na plażę i oglądam “Nat Geo” po drugiej stronie wody. Patrzę, jak zwierzęta przemierzają las w poszukiwaniu śniadania. Jest to niezwykle piękny obraz, bo zieleń jest jeszcze piękniejsza dzięki świecącym na nią promieniom słońca. Odbijający się od powierzchni wody las sprawia, że “moje” jezioro jest nawet bardziej przytulne. Kocham miejsce, w którym żyję, bo łąduje mnie pozytywną energią od samego początku dnia.

Made by: Amelia Matuszczyk

Dear Diary!2

Today was some joke! It's Monday, I overslept for school and while eating my breakfast I almost died from choking with a piece of bread because of that rush! I ran for my bus as fast as I could but obviously something had to happen. My foot slipped off and I fell into the lake. To make things worse, I was attacked by mosquito cloud and since then everything itches and my arms looks like bubble wrap for packing the porcelain. After all of that what happened I changed my clothes and dried myself and when I was finally ready I made a second attempt to go to school. Of course I didn't even think about the bus so instead of walking by the road I chose to go through the woods. While wondering how I'm supposed to explain me being late I tripped over an invisible branch that was waiting just for me! I fell into some stupid hole and barked my knees off. This is how I came to school late, whole in bubbles and with barked knees. All day long I thought about slipping in the quilt with a bar of chocolate or pizza and watching Netflix.

Drogi Pamiętniku!2

Dzisiejszy dzień to był jakiś żart! Nie dosyć, że to poniedziałek, to rano zasnęłam do szkoły, a jedząc śniadanie o mało się nie udusiłam kawałkiem chleba przez ten pośpiech! Pobiegłam szybko na autobus, ale oczywiście coś mi musiało się przytrafić. Noga mi się poślizgnęła i wpadłam prosto do jeziora. Na domiar złego zaatakowała mnie chmara głodnych komarów i aż do teraz wszystko mnie swędzi, a moje ramiona wyglądają jak folia bąbelkowa do pakowania porcelany. Później poszłam się przebrać i osuszyć, a kiedy już byłam gotowa, podjęłam się drugiej próby pójścia do szkoły. Oczywiście na autobus nie miałam już co liczyć, więc żeby nie iść ulicą asfaltową, wybrałam malowniczą ścieżkę przez las. Zastanawiając się, jak wytłumaczyć w szkole moje spóźnienie, potknęłam się o niewidoczny konar drzewa, który tylko na mnie czyhał! Upadłam w jakąś dziurę i obdarłam kolana. W ten sposób do szkoły poszłam spóźniona, cała w bąblach i ze zdartymi nogami. Do końca dnia myślałam o tym, żeby wejść pod kołdrę z tabliczką czekolady albo pizzą i oglądać Netflix.

Made by: Amelia Matuszczyk

True stories

Flood from 1997 (facts)

The flood of the millennium - a common name for the flood that occurred in July 1997 in southern and western Poland, the Czech Republic, eastern Germany (Lusatia), north-western Slovakia and eastern Austria, leading to the death of 114 people in the Czech Republic, Germany and Poland and material damage amounting to nearly 4.5 billion U. S. dollars. In Poland, 56 people died and the damage was estimated at approximately USD 3.5 billion. The waters of: Bóbr, Bystrzyca, Kaczawa, Kwisa, Mała Panew, Nysa Kłodzka, Nysa Łużycka, Odra, Olza, Oława, Skora, Szprotawa, Ślęza and Widawa, as well as of the upper Vistula and Elbe rivers burst out of their banks.

Reasons

The flooding in 1997 was caused by two consecutive waves of heavy rainfall, caused by a meteorological situation known as Vb, which created a low pressure zone in northern Italy rather caused by an influx of cool air from western Europe. Then it moved northeast, heading towards the Balkans, this system caused an influx of hot air masses of sea origin from the Black Sea and the Mediterranean to the north. The encounter of warm humid air with cool air from the Baltic Sea caused abundant precipitation on the border of both air masses. From 4 to 8 July 1997, in the area between Wrocław, Katowice and Brno, precipitation exceeded 200 mm and in part over 300 mm; the highest precipitation was recorded in Pradziad - 455 mm and in Racibórz - 244 mm. At the Czech station Lysá hora in the Moravian-Silesian Beskydy Mountains fell from the morning of 4 July to the morning of 9 July, 586 mm, of which 510 mm in 72 hours. In the area where the flooding occurred (from Poland to Austria), monthly precipitation fell within a few days and in the mountains even two months. Two weeks later, from 18th to 22nd July, the Czech Republic was in the low pressure range from the centre over Italy. The low temperatures caused longterm precipitation mainly in the Karkonosze Mountains and the Jizera Mountains. In the period from 18 to 21 July, 139 mm of precipitation fell on Praděd, 116 mm on Wieluń and 115 mm on Częstochowa, which is also equivalent to the sum of monthly precipitation in these places. Throughout July, total precipitation exceeded the monthly average three or four times, and in the mountains even five times.

Powódź z 1997 (na faktach)

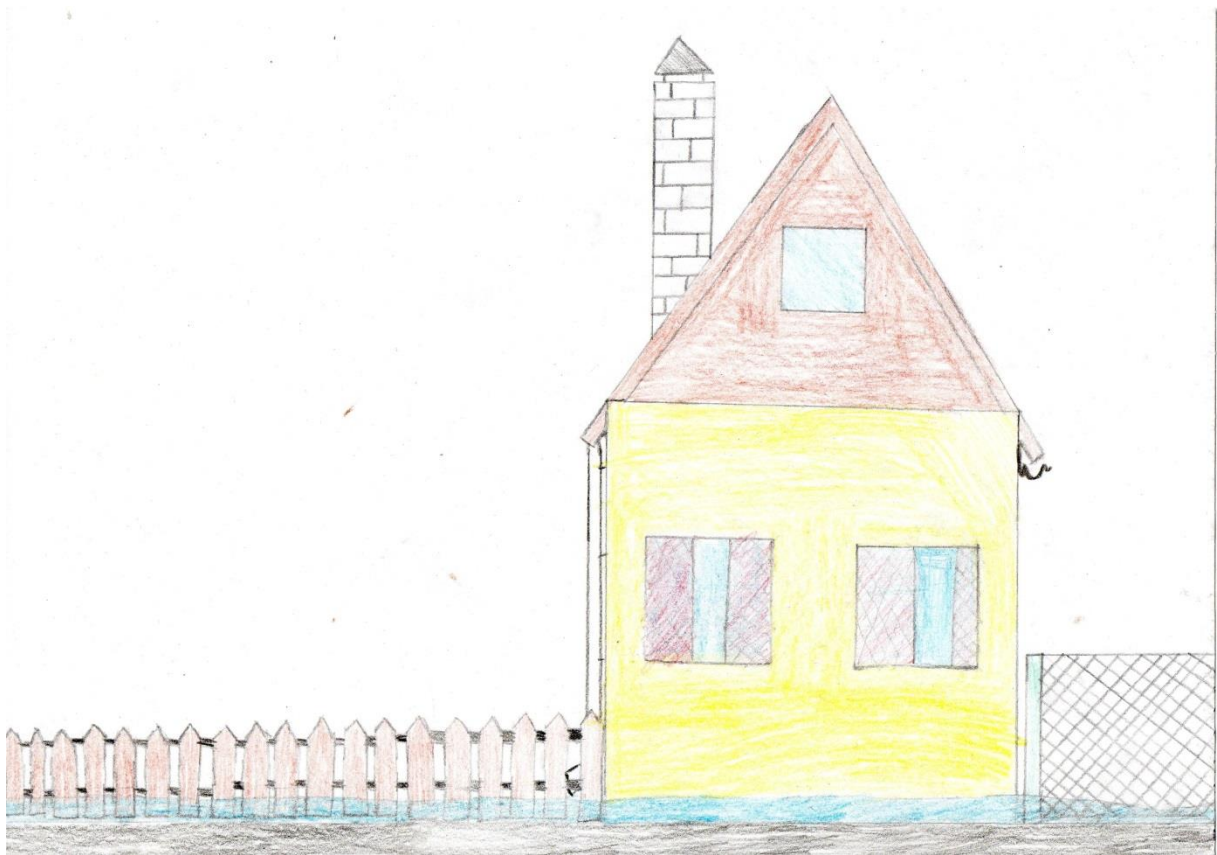
Powódź tysiąclecia – potoczna nazwa powodzi, która nawiedziła w lipcu 1997 roku południową i zachodnią Polskę, Czechy, wschodnie Niemcy (Łużyce), północno-zachodnią Słowację oraz wschodnią Austrię, doprowadzając na terenie Czech, Niemiec i Polski do śmierci 114 osób oraz do szkód materialnych w wymiarze blisko 4,5 miliarda dolarów amerykańskich. Na terenie Polski zginęło 56 osób, a szkody oszacowano na ok. 3,5 miliarda dolarów. Wylały wówczas wody dorzeczy rzek Bóbr, Bystrzyca, Kaczawa, Kwisa, Mała Panew, Nysa Kłodzka, Nysa Łużycka, Odra, Olza, Oława, Skora, Szprotawa, Ślęza i Widawa, a także górnej Wisły i Łaby.

Przyczyny

Powódź w r. 1997 została spowodowana przez dwie następujące po sobie fale obfitych opadów, spowodowanych sytuacją meteorologiczną określaną jako Vb, podczas której tworzy się nad północnymi Włochami niż wywołany napływem chłodnego powietrza z Europy Zachodniej. Niż ten przesuwał się na północny-wschód, kierując się nad Bałkany, układ ten wywołał napływ mas gorącego powietrza pochodzenia morskiego znad morza Czarnego i Śródziemnego na północ. Zetknięcie się ciepłego wilgotnego powietrza z chłodnym znad Bałtyku spowodowało obfite opady na granicy obu

mas powietrza. Od 4 do 8 lipca 1997 na obszarze między Wrocławiem, Katowicami i Brnem zanotowano opady powyżej 200 mm, a na części ponad 300 mm; największe opady zanotowano na Pradziadzie – 455 mm i w Raciborzu – 244 mm. Na czeskiej stacji Lysá hora w Beskidach Morawsko-Śląskich spadło od rana 4 lipca do rana 9 lipca, 586 mm, z tego 510 mm w ciągu 72 godzin. W obszarze, na którym wystąpiła powódź (od Polski do Austrii) w ciągu kilku dni spadła miesięczna ilość opadów, a w górach nawet dwumiesięczna. Dwa tygodnie później, od 18 do 22 lipca, Czechy znalazły się w zasięgu niskiego ciśnienia z centrum nad Włochami. Niż ten spowodował długotrwałe opady głównie w Karkonoszach i w Górach Izerskich. W okresie od 18 do 21 lipca na Pradziada spadło 139 mm opadów, Wieluń – 116 mm, a na Częstochowę – 115 mm, co również jest równoważne sumie miesięcznych opadów w tych miejscach. W ciągu całego lipca suma opadów przekraczała średnią miesięczną trzy- lub czterokrotnie a w górach nawet pięciokrotnie.

Made by: Wiktor Gurzęda

Floods in Sliač

It was October 23 1974, When our town was hit by flood. My grandmother was then home alone. She quickly filled the sacks with sand and covered the front door with them. Unfortunately, the water was high and it started to leak inside the house. Soon the floor was full of water and he house was 1 metre under water. She was alone and she couldnt do anything but wait until the water falls down. After hours of waiting the water ent back to the Hron. My grandma was very happy that nothing happened to her.

Written by: Samuel Puškár

Flooded flat

One day, my grandma came back from work and she couldn't believe her eyes. It was full of water because the neighbours on the upper floor had forgotten to stop the water in the bath. Grandma and grandpa had to dry the flat for two days. Fortunately, it was summer and days were hot. Grandparents had to redecorate the kitchen and the bathroom. It took quite long for them to recover from shock. They had to spend a lot of money. This day became my granddad's favourite story to tell again and again. Finally, we all had fun to hear the story.

Written by: Paulína Uhrínová

How I learned to swim

We were in Croatia. One day we went to a beach. There we found a place to lie down, put up the umbrella and we ran to water. I didnt take my rescue wheel, because i was in a shallow water. I was walking up and down, the water was a little bit deeper, but i still could feel the rocks under my feet. I tried to swim, but it was not easy for me. I tried again and again. I was able to float for a few seconds and it motovated me to try again. Finally i could swim a few meters. My parents were happy and me too.

Written by: Daniel Terem

Badín pond

It was 8 ago in winter when the story happened. My family went to skate on the pond in nearby Badín. Our friends recommended the place and they said the ice was thick enough to skate on it.

But suddenly, the temperature got higher and it was 12 degrees in the morning. However, my parents decided to go and have a look there. The pond was empty, nobody was there. We were a bit sad. Mum decided to get out of the bus and have a closer look. We saw a big pool in the middle of the pond, which meant that the ice wasnt very thick and skating could be dangerous. Suddenly, my 2 year old brother left mums hand and started running towards the pool. Mum tried to grab him and shouted but he wouldnt listen. She followed him, but after two steps the ice cracked and she fell into water. Fortunately she managed to catch my little brother and pushed him on the bank. She was wet to waist in the cold water. Thanks god she was not far from the edge. She climbed out of water and we went home. Luckily, noone got hurt.

Written by: Barbora Homolová

Holiday in Bulgaria

In summer a few years ago we decided to go to Bulgaria on holiday. Every evening we had nice walks on the beach and enjoyed the silence and sound of waves. One sunny afternoon Me and my dad decided to go swimming. We had a swimming competition and this time it was me who reached the finish first. I won and I was very proud of it. But suddenly a big wave hit me and I was under water for some time. When I swam up I couldn't see my dad. I looked around and fortunately I saw him a few seconds later. We had enough of swimming and we went on the shore. I tried to build a sand castle. It was almost ready when the wave destroyed it. I was sitting in the sand and watching people in the sea. This time I decided to go swimming alone. I played in the water and later my mum joined me. We played with the ball. We had much fun. Spending time with the family is the great thing.

Flooded city

MY grandma says this wasn't a happy end story, but it was very interesting and sad to tell me all about. She was 17 years old when she left the city of Rolova Huta (Ružín Dam). She used to live there with her parents in a beautiful house. In 1963 she went to visit them and stayed there for a month but many things changed.

One day an army came to tell the people in the city that they all had to move the city. My grandma was surprised because she didn't understand why. They left the house and moved to a train station house where her father worked as a train controller. The village of Margecany has 3 parts and they had to find a place to live there. In the city which they left only a train station and a church left. All the other buildings were flooded because the dam was built in that area. She talks about the life before the dam was built very often. She described the life, and people. Nowadays only a church in the middle of the dam can be seen. You can visit it because there is a bridge over the dam. Next to the church there is a wooden bench where we usually sit with my grandma and she tells me her memories from her youth ages.

Written by: Emma Mašurová

My holiday experience

Each holiday we try to enjoy different water attractions. This year we decided to try manta. Manta is a big wheel for 4 people which is pulled by a motorboat. We didnt know what to expect. The ride was very fast and i couldnt hold handles very well. I thought i would fall into water. Suddenly the boat manoeuvred to one side and manta turned upside down. We fell into water and manta fell on our heads. We couldnt get out of it. After a while some people helped us and we finished the ride to the shore with fear.

Written by: Sofia Letriková

Unusual raft on the stream

One day I was outside with my friends. One of us suddenly slipped and almost fell over the stream. My second friend decided to help her because she fell to mud. But because we had nothing in our hands, so we start to search for something that we can use to pull her out of mud. Then we saw abandoned piece of old furniture, so one of my friends had a good idea to throw the stick on her, but she turned back and the stick flew down the stream. So we decided to build a small raft. Right next to the stream was also one abandoned house where we found lot of things to make our raft goes real. We moved everything into the stream and that we called Abode. Everything ends up fine and me and friends meeting there to this day just for fun. We had built there treehouse, sitting spot, shelter and also simple bridge, so we can cross to the other side of the stream. And on the other side of the stream we build a small garden where we are about to plant some flowers. We even gave our raft a name and that is Friendship Abode.

Written by: Sarah Hevessyová

My father's story

This story happened many years ago. My father was 13 years old. Young kids always do many cheeky things and it was not different with my dad. On a sunny day, boys decided to go to the river Hron and they were thinking about what they were going to do there. One of the boys had an idea. There was a gas tube over the river. They decided to cross the river walking on that tube. The tube was quite high and it was dangerous. Of course, boys like that kind of adrenaline. They went on tube one by one and slowly moved forward. Unfortunately the tube was slippery and boys fell into the river. It wasn't deep but they were all wet. After they had crossed the river, they had some time on the bank of the Hron, played together until it got dark. So they decided to go back. They slowly moved on the tube but as they were way, it was even harder than for the first time. So they came home soaking wet and parents weren't very happy with that.

Written by: Sofia Urdova

My grandparents' story

Three years ago my grandparents had their flat flooded by their neighbours. They were not at home, and their water tap started leaking and water was in the whole bathroom in a while. My parents were sitting in a kitchen when suddenly they saw the waterdrops falling from the ceiling. They went upstairs but neighbours weren't at home and my grandparents couldn't do anything but wait. When the neighbours came home after several hours, the flat was full of water. They had to pay for decorating my grandparents' flat and for everything that went wrong.

Asi pred tromi rokmi mojím starým rodičom vytopilo byt. Ich susedom nad nimi praskol kohútik kým boli preč a tým pádom o tom ani nevedeli. Zrazu začala starým rodičom kvapkať voda zo stropu. Najskôr si nad tým nelámali hlavu, no neskôr keď museli odcestovať na chvíľku bolo už neskoro. Ako otvorili dvere do bytu sa ku ich nohám valila voda. Celý byt museli prerábať ale neplatili to oni ale susedia, ktorý platili za všetko zničené v paneláku.

Written by: Nina Štesková

Easter story

My mother comes from a small village in Gemer region called Slavošovce. It is a habit for Easter Monday that boys go to water girls to be healthy and fresh all year round. They carry buckets with them to bring cold water. Girls are not very pleased, for who wants to be poured by a bucket of water? With respect for traditions, and for girls to be healthy, they will eventually go out of house to be watered.

One year when the boys came to water my mum, this story happened. Two boys grabbed her by the hands, one by the right and the other by the left to keep her from running away. One of them had a bucket of water. But when he wanted to pour water on my mother, she pulled another boy and his friend poured all water on him. He was wet from head to toe. The boys took a second bucket of water and wanted to try again, but failed. The water fell on a friend again and he was soaked even more. They managed it for the third time. Soaked boys had to go home to change clothes to go and water other girls.

Written by: Soňa Gallošová

Poems

Karel Jaromír Erben: Vodník

(extract)

Na topole nad jezerem
seděl vodník podvečerem:
„Sviť, měsíčku, sviť,
ať mi šije niť.

Šiju, šiju si botičky
do sucha i do vodičky:
sviť, měsíčku, sviť,
ať mi šije niť.

Dnes je čtvrtek, zejtra pátek —
šiju, šiju si kabátek:
sviť, měsíčku, sviť,
ať mi šije niť.

Zelené šaty, botky rudé,
zejtra moje svatba bude:
sviť, měsíčku, sviť,
ať mi šije niť.“

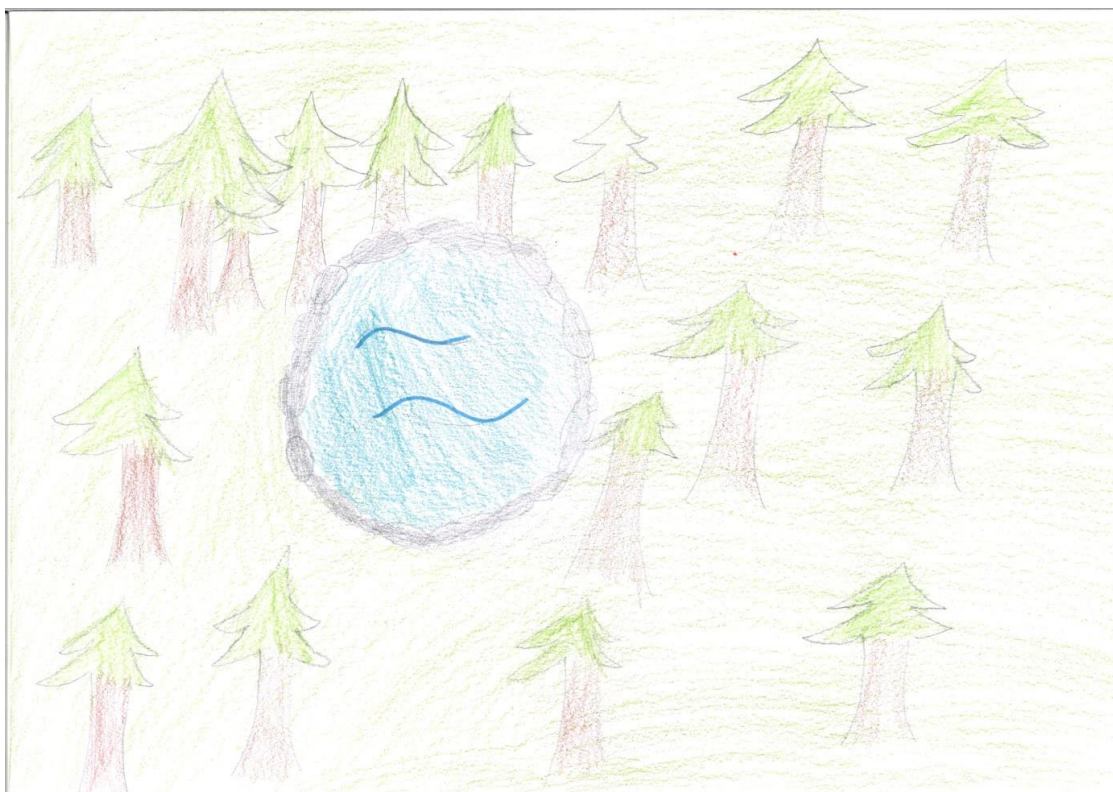
Josef Václav Sládek: Lesní studánka

Znám křišťálovou studánku,
kde nejhlubší je les,
tam roste tmavé kapradí
a vůkol rudý vřes.

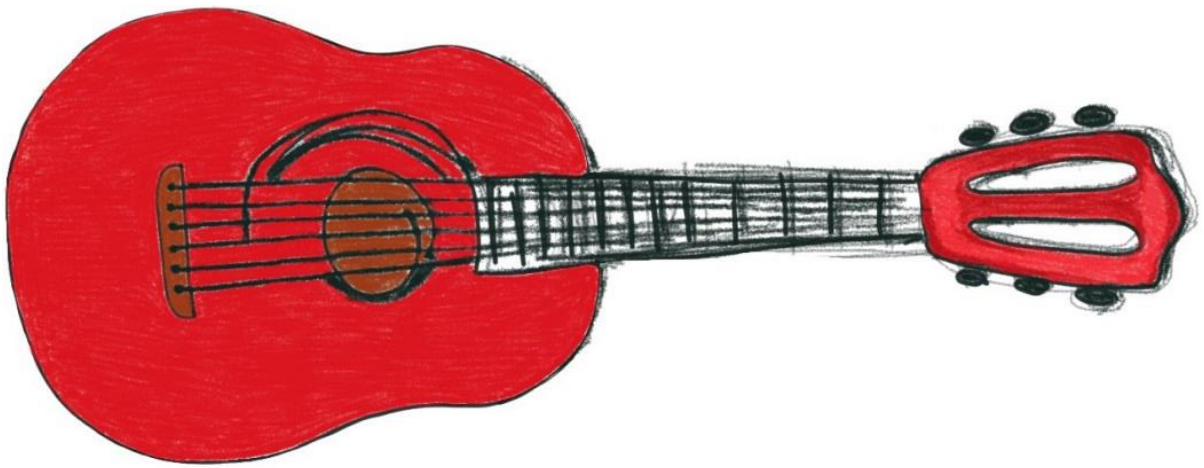

Tam ptáci, laně chodí pít
pod javorový kmen,
ti ptáci za dne bílého,
ty laně v noci jen.

Když usnou lesy hluboké
a kolem ticho jest,
tu nebesa i studánka
jsou plny zlatých hvězd.

Songs

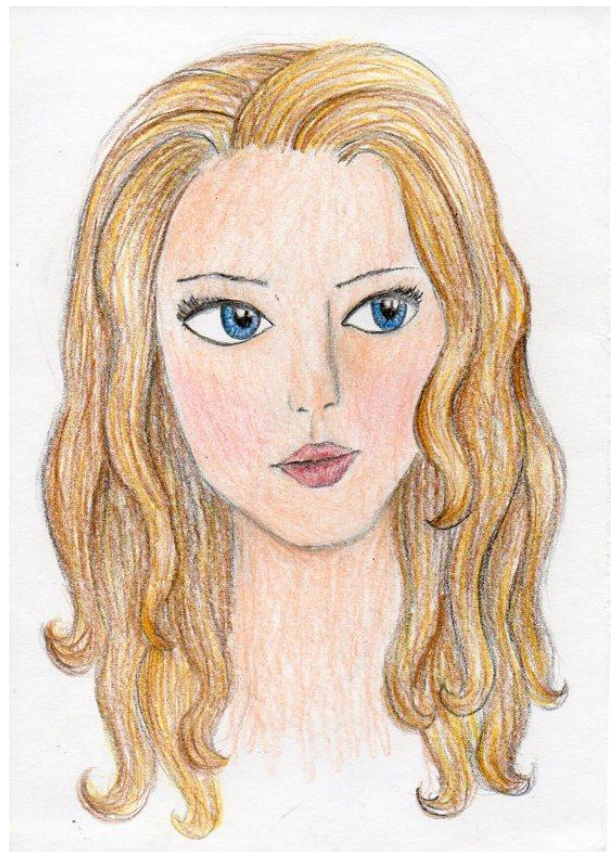
Holka modrooká

(Czech folk song)

1. Holka modrooká, neseďávej u potoka,
holka modrooká, neseďávej tam.
V potoce se voda točí,
podemele tvoje oči.
Holka modrooká, neseďávej tam.
2. Holka modrooká, neseďávej u potoka,
holka modrooká, neseďávej tam.
V potoce je velká voda,
vezme-li tě, bude škoda.
Holka modrooká, neseďávej tam.
3. Holka modrooká, neseďávej u potoka,
holka modrooká, neseďávej tam.
V potoce je hastrmánek,
zatahá tě za copánek.
Holka modrooká, neseďávej tam.

<https://www.youtube.com/watch?v=vTOUuhAxR8k>

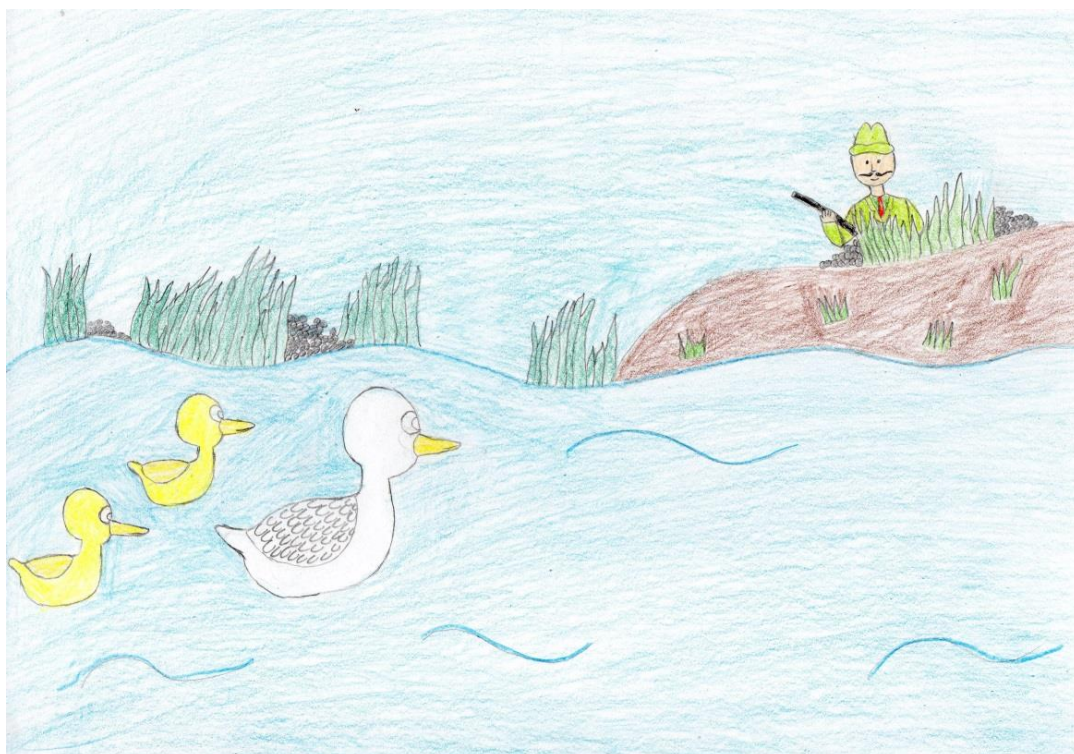

Plavala husička po Dunaji

1. [:Plavala husička po Dunaji, housátka se za ní kolébají:]
[:mysliveček na ně čeká, že starou zastřelí mladé nechá :]
2. [:Počkej, myslivečku, povím na tě, že's prodal jedličku na stojatě:]
[: povím na tě v kanceláři, že's prodal jedličku, hospodáři :]

<https://www.youtube.com/watch?v=jNh2MAcL3QU>

Modlitba za vodu

Ubývá míst, kam chodívala pro vodu
má starodávná milá, starodávná milá,
kde laně tišily žízeň, kde žila rosnička
a poutníci skláněli se nad hladinou,
aby se napili z dlaní.

1. Ubývá míst, kam chodívala pro vodu,
voda si na to vzpomíná, voda je krásná,
voda má, voda má, voda má.

R: Voda má, voda má, voda má, voda rozpuštěné vlasy,
voda má, voda má, voda má, voda rozpuštěné vlasy,
voda má, voda má, voda má, voda rozpuštěné vlasy,
voda má, voda má, voda má.

2. Chraňte tu vodu
a nedejte oslepnout prastaré zrcadlo hvězd
a přiveďte k té vodě koníčka,
přiveďte koně vraného jak tma,
voda je smutná, voda má, voda má.

R: Voda má, voda má, voda má, voda rozpuštěné vlasy ...
A kdo se na samé dno potopí,
kdo potopí se ke hvězdám pro prstýnek ...

3. Ubývá míst, kam chodívala pro vodu,
voda je zarmoucená vdova, voda má, voda má.

R: Voda má, voda má popelem posypané vlasy...
Voda si na nás stýská.
Voda má, voda má, voda má rozpuštěné vlasy...

<https://www.youtube.com/watch?v=T0egMIOBR-0>

Pod našima okny

1. Pod našima okny teče vodička,
napoj mně má milá, mého koníčka.
[: Já ho nenapojím, já se koně bojím,
já se koně bojím, že jsem maličká :]
2. Pod našima okny roste oliva,
pověz mně má milá, kdo k vám chodívá.
[: K nám žádný nechodí, k nám se každý bojí,
k nám se každý bojí, že jsem chudobná. :]
3. Pod našima okny roste z růže květ,
povez mě má milá, proč tě mrzí svět.
Mě svět nic nemrzí,
[: mě jen hlava bolí,
mě jen hlava bolí, plakala bych hned. :]

<https://www.youtube.com/watch?v=UrEDVE0Sf7E>

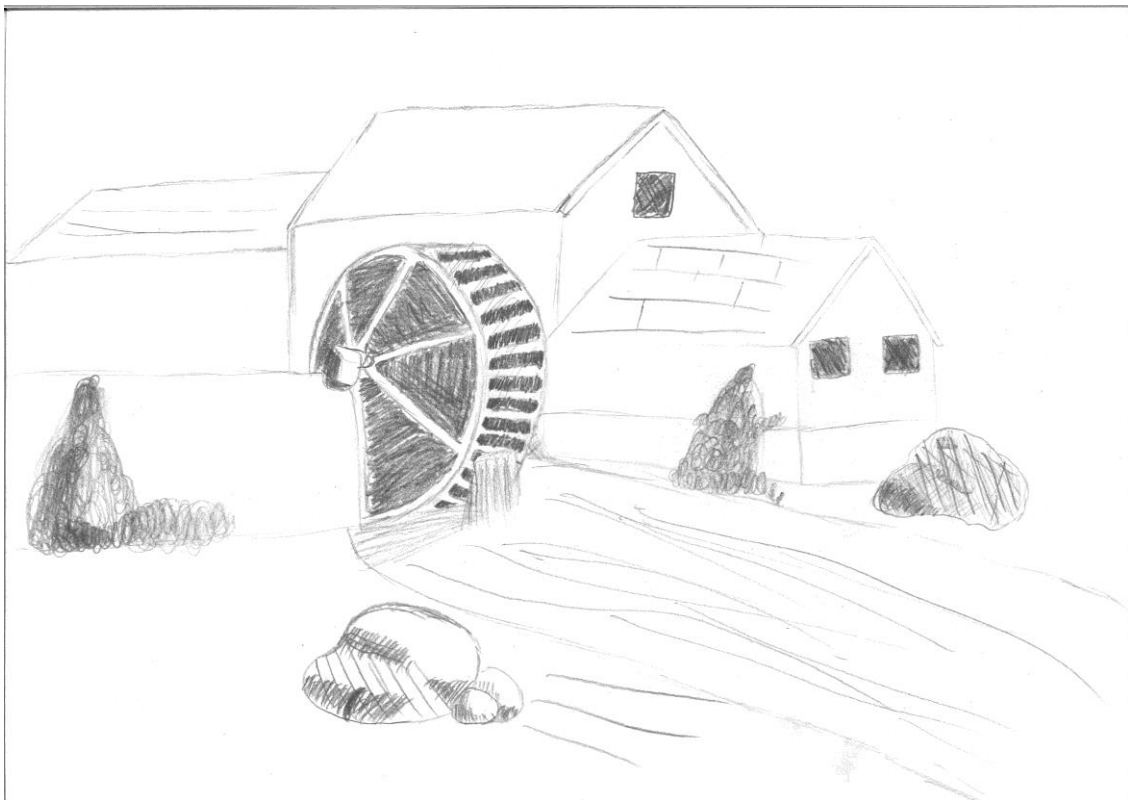

Nemelem', nemelem'

1. [:Nemelem', nemelem', nemelem', nemelem',
sebrala nám voda mlejn.:]
[:Sebrala nám všechna kola i tu pilu s vantrokama,
nemelem', nemelem', nemelem', nemelem',
sebrala nám voda mlejn.:]
2. [:Jen ty si jen ty si, jen ty si jen ty si,
má panenka, vzpomeň si.:]
[:Vzpomeň ty si na ty časy, když jsme spolu husy pásli.
Jen ty si jen ty si, jen ty si jen ty si,
má panenka, vzpomeň si.:]

<https://www.youtube.com/watch?v=k5g1yo1ZMiQ&t=67s>

Široký hluboký

1. Široký, hluboký,
ty vltavský tůně.
[:Měl jsem já panenku,
měl jsem já panenku,
teď mi srdce stůně.:]
2. Měl jsem já panenku,
měl jsem ji dvě léta.
[:Teď mi ji odvedli,
teď mi ji odvedli,
po lásce je veta.:]
3. Co jsem se nachodil,
co našlapal bláta.
[:Přec jsem Tě nedostal,
přec jsem Tě nedostal,
má panenko zlatá.:]
4. Co jsem se nachodil,
našlapal kamení.
[:Přec jsem Tě nedostal,
přec jsem Tě nedostal,
moje potěšení.:]

Głęboka studzienka

Głęboka studzienka głęboko kopana,
A przy niej Kasieńka jak wymalowana

Przy studziencie stała, wodę nabierała,
O swoim kochanku Jasieńku myślała.

Głęboka studzienko, czy mam do cię skoczyć,
Za moim Jasieńkiem, co ma czarne oczy.

Gdybym cię Jasieńku, w wodzie zobaczyła,
Tobym ja za tobą do wody wskoczyła.

Naprzód bym wrzuciła ten biały wianeczek,
Com sobie uwiła ze samych różyczek.

Ale ja nie wskoczę bo jest za głęboka,
Daleko jest do dna i zimna jest woda.

Ucałuję listek szeroki dębowy,
Razem z pozdrowieniem wrzucę go do wody.

Zanieś go studzienko do Jasia mojego,
Pozdrów go ode mnie - ja czekam na niego.

Agata Nowaczyk, 8th class (Mielżyn)

<https://www.youtube.com/watch?v=oaHSzAFdmOg>

Cicha woda brzegi rwie

Płynął strumyk przez zielony las,
A przy brzegu leżał stukilowy gład.
Płynął strumyk. Minął jakiś czas,
Sto kilowy gład gdzieś zginął,
Strumyk płynie tak jak płynął.

Cicha woda brzegi rwie,
Nie wiesz nawet jak i gdzie.
Nie zdążysz nawet zabezpieczyć się,
Bo nie zna nikt metody,
By się ustrzec cichej wody.
Cicha woda brzegi rwie,
W jaki sposób? kto to wie,
Ma rację, że tak powiem, to przysłowie:
Cicha woda brzegi rwie.

Szła dziewczyna przez zielony las
Popatrzyła na mnie tylko jeden raz.
Popatrzyła. Minął jakiś czas,
Lecz widocznie jej uroda
Była jak ta cicha woda.

Agata Nowaczyk, 8th class (Mielżyn)

Cicha woda brzegi rwie,
Nie wiesz nawet jak i gdzie.
Nie zdążysz nawet zabezpieczyć się,
Bo nie zna nikt metody,
By się ustrzec cichej wody.
Cicha woda brzegi rwie,
W jaki sposób? kto to wie,
Ma rację, że tak powiem, to przysłowie:
Cicha woda brzegi rwie.

Płynął strumyk przez zielony las,
Skończył się już dla mnie kawalerski czas.
Dzisiaj tylko czasem - proszę was -
Jeśli żonka mnie nie słyszy,
Śpiewam sobie jak najciszej.

Cicha woda brzegi rwie,
Nie wiesz nawet jak i gdzie.
Nie zdążysz nawet zabezpieczyć się,
Bo nie zna nikt metody,
By się ustrzec cichej wody.
Cicha woda brzegi rwie,
W jaki sposób? kto to wie,
Ma rację, że tak powiem, to przysłowie:
Cicha woda brzegi rwie.

<https://www.youtube.com/watch?v=o9jYkZ4CXRs>

Michalina Bondalska, 8th class (Mielżyn)

Hej bystra woda

Hej bystra woda, bystra wodzicka,

Pytało dziewce o Janicka.

Hej lesie ciemny, wirsku zielony,

Kaj mój Janicek umilony.

Hej powiadali, hej powiadali,

Hej, ze Janicka porubali.

Hej porubały go Orawiany,

Hej, za owiecki, za barany.

<https://www.youtube.com/watch?v=t0Oe8Bni9il>

Dominika Szczepańska, 7th class (Mielżyn)

Gdzie strumyk płynie z wolna

Gdzie strumyk płynie z wolna,

Rozsiewa ziola maj,

Stokrotka rosła polna

A nad nią szumiął gaj.

Stokrotka rosła polna

A nad nią szumiął gaj

„W tym gaju tak ponuro,

Że aż przeraża mnie,

Ptaszęta za wysoko,

A mnie samotnej źle”.

Ptaszęta za wysoko,

A mnie samotnej źle”.

Wtem harcerz idzie z wolna:

„Stokrotko, witam Cię,

Twój urok mnie zachwyca,

Czy chcesz być mą, czy nie?”

Twój urok mnie zachwyca,

Czy chcesz być mą, czy nie?”

Stokrotka się zgodziła

I poszli w ciemny las,

A harcerz taki gapa,

Że aż w pokrzywy wlaź.

A harcerz taki gapa,

Że aż w pokrzywy wlaź.

A ona, ona, ona,

Cóż biedna robić ma?

Nad gapą pochylona

I śmieje się cha! cha!

Nad gapą pochylona

I śmieje się cha! cha!

Michalina Bondalska, 8th class (Mielżyn)

https://www.youtube.com/watch?v=qg4U_QOudJc

Hej sokoły

Hej, tam gdzieś znad czarnej wody

Wsiada na koń kozak młody,

Czule żegna się z dziewczyną,

Jeszcze czulej z Ukrainą.

ref:

Hej, hej, hej sokoły

Omijajcie góry, lasy,, doły

Dzwoń, dzwoń, dzwoń dzwoneczku,

Mój stepowy skowroneczku.

Hej, hej, hej sokoły

Omijajcie góry, lasy,, doły

Dzwoń, dzwoń, dzwoń dzwoneczku,

Mój stepowy skowroneczku dzwoń, dzwoń,

dzwoń.

Wiele dziewcząt jest na świecie

Lecz najwięcej w Ukrainie,

Tam me serce pozostało,

Przy kochanej mej dziewczynie.

Hej, hej, hej sokoły...

Ona jedna tam została

Jaskółeczka moja mała

A ja tutaj w obcej stronie

Dniem i nocą tęsknię do niej

Hej, hej, hej sokoły...

Żal, żal za dziewczyną,

Za zieloną Ukrainą,

Żal, żal serce płacze,

Już jej więcej nie zobaczę.

Hej, hej, hej sokoły...

Wina, wina, wina, dajcie,

A jak umrę pochowajcie

Na zielonej Ukrainie

Przy kochanej mej dziewczynie.

Hej, hej, hej sokoły...

<https://www.youtube.com/watch?v=gqVQm>

[RmlH14](#)

Agata Nowaczyk, 8th class (Mielżyn)

Płonie ognisko i szumią knieje

Płonie ognisko i szumią knieje,
Drużynowy jest wśród nas.
Opowiada starodawne dzieje,
Bohaterski wskrzesza czas.

O rycerstwie spod kresowych stanic,
O obrońcach naszych polskich granic...
A ponad nami wiatr szumny, wieje
I dębowy huczy las.

Już do odwrotu głos trąbki wzywa,
Alarmując ze wszech stron.
Staje wiara w ordynku szczęśliwa,
Serca biją w zgodny ton.

https://www.youtube.com/watch?v=WpPT_yd2pJ8

Każda twarz się uniesieniem płoni,
Każdy laskę krzepko dzierży w dłoni,
A z młodzieńczej się piersi wyrywa
Pieśń potężna pieśń jak dzwon

Każda twarz się uniesieniem płoni,
Każdy laskę krzepko dzierży w dłoni,
A z młodzieńczej się piersi wyrywa
Pieśń potężna pieśń jak dzwon.

O rycerstwie spod kresowych stanic,
O obrońcach naszych polskich granic.
A ponad nami wiatr szumi wieje
I dębowy huczy las! x3

Agata Nowaczyk, 8th class (Mielżyn)

Pictures:

Illustrations in the diary were made by the members of our project team